

[A. C. Normann.]

med på råd, hvis administrationsevne og evne til at vurdere dette forhold også de ærede medlemmer hr. Fanger og hr. Lorentzen har tillid til.

Det ærede medlem hr. Lorentzen svarede ikke direkte på mit spørgsmål, om venstre har ændret sin stilling over for statslån til erhvervslivet i al almindelighed. Jeg synes, det var berettiget at spørge om det, for noget af den forargelse, han lod komme til orde i sin tale ved at stille det op i det principielle plan — det ærede medlems tale om socialisme kontra liberalisme og alt det dér — berettigede mig virkelig til at tro, at venstre nu var inde i et lignende hamskifte som det, det konservative folkeparti gennemgik for et års tid eller to siden; men det skulle altså glæde mig, hvis det ikke er rigtigt.

Det ærede medlem klarede mit spørgsmål med at sige, at der er en betydelig forskel mellem de former for statslån til erhvervslivet, som vi kender, og lånene til industri, fordi industrivirksomheder jo kan ligge døde et halvt år efter, at de er startet. Jeg synes ikke, at det indicerer nogen principiel forskel. Det samme må vel gælde og gælder vel mange håndværksvirksomheder og også fiskerivirksomheder. Det er ikke mere end få dage siden, at venstre var med til at stemme for statslån til fiskeriet på Færøerne, hvor det meget ofte drejer sig om investering i meget store og meget dyre kuttere. Jeg kan ikke et øjeblik tro, at venstre virkelig har den opfattelse, at der ikke skulle knytte sig nogen risiko for staten dertil. Det tror jeg venstre må erkende at der gør. Derfor ser jeg heller ikke nogen principiel forskel mellem sådanne statslån og statslån til industri, hvor der er tale om nyvindinger og beskæftigelsesformål i områder af landet, hvor beskæftigelse har været meget vanskelig at tilvejebringe. Jeg synes tværtimod, der kan være meget mere, der understreger betydningen af det initiativ, der tages her, end på så mange andre områder.

Helge Madsen: Den højtærede handelsminister sagde før til mig, at jeg havde bedt om, at lovforslaget måtte vente, men det kunne ikke vente. Nej, det, jeg har beklaget mig over — jeg har muligvis udtrykt mig forkert — er, at vi får en så stor sag, som dette dog må siges at være, med så kort varsel. Jeg mener ikke, at jeg kan nå at sætte mig forsvarligt ind i den, og derfor spurgte jeg, om det dog ikke kunne vente. At de derude ikke kan vente, er et alvorligt problem også for os; det er derfor, vi beskæftiger os med det og ikke bruger tiden til at svare på det ærede medlem hr. Lorentzens venligheder.

Alfred Jensen: De taler, der har lydt fra venstres og de konservatives side her i dag, er absolut ikke udtryk for, at man betragter vanskelighederne med den alvor, de fortjener. Man bør dog tage i betragtning, at mens vi her diskuterer, hærger arbejdsløsheden de områder, der ikke har fået den industrielle udvikling, de erhvervsvirksomheder, der er brug for. Virkeligheden er jo den, at tusinder og atter tusinder i disse kommuner ikke har nogen mulighed for at finde sig en eksistens, og at de nye, der kommer, ej heller har nogen mulighed for at sikre sig en livsførelse derude, og enhver ved jo, hvor vanskeligt det er at slå sig ned andre steder. Også dér har man arbejdsløshed, også dér har man boligmangel; mange gange er der ligefrem spærret af.

Under sådanne omstændigheder kan man naturligvis godt diskutere, om det er socialisering, om statslån fremmer udviklingen, eller om man skal have en konsulentvirksomhed, men det forekommer mig, at det er en mærkelig diskussion at føre, når man behandler et så alvorligt samfundsproblem. Man kan anbefale skattelettelser og lignende, men enhver ved jo, at det ikke har løst problemet; enhver ved, at alt, hvad der er sat ind i de senere år, faktisk har været virkningsløst, og at man, hvis man vil gøre noget for at fremme